

Dokáží propojit svět neziskovek a spolků s úřadem, říká uvolněný radní Škarka

Uvolněný radní pro oblast sociální, prevenci kriminality, školství, kulturu a tělovýchovu může pro výkon své práce čerpat z bohatých pracovních zkušeností. Profesionální životopis Daniela Škarka sahá do neziskového sektoru díky působení v několika organizacích, a také do veřejné správy, kde působil na Úřadě vlády. „V Jihlavě je potřeba začít řešit spoustu základních věcí,“ odvodňuje uvolněný radní svůj vstup do politiky s tím, že hodlá současné volební období využít naplno – jeho cílem je například zlepšení možnosti sociálního bydlení v Jihlavě, vytvoření plánu pro prevenci kriminality nebo například zpestřit nabídku forem vzdělávání ve školách.

■ Aneta Hrdličková

Jak využijete své profesní zkušenosti při práci pro veřejnou správu?

Díky mému působení na Úřadě vlády nejsem úplně vzdálen od toho, jak jihlavský magistrát a celkově úřad funguje. Když se řeší problémy například ve vztahu neziskových organizací a pomoci města, tak mohu spojit dané pracovníky efektivně, aby potřeby organizací byly naplněny. Dokáží propojit svět neziskovek, který profesně znám, s lidmi na úřadě a jejich konkrétní odborností. Samozřejmě jiná věc jsou školy a příspěvkové organizace, tam musím komunikovat primárně s člověkem, který je vede a respektovat jeho rozhodnutí.

Jak hodnotíte první měsíce ve vedení města, bylo snadné navázat na práci předchozí garnitury?

Některé věci, které vytvořilo minulé vedení, se mi líbily, jiné ne. Do politiky jsem šel, protože je v Jihlavě potřeba začít řešit spoustu základních věcí, které se zde dosud neřešily. Jedna z nich je sociální bydlení, které řada neziskových organizací dlouhodobě poptává. Město na ni podle mne reagovalo nedostatečně – vyčlenilo pouze pár bytů pro osoby v nouzi. Třeba v tomto problému je potřeba jít dál, například nastavit spolupráci magistrátu s úřadem práce, zkrátka přistoupit k tomu koordinovaně a s dotčenými subjekty pečlivě komunikovat.

Jaké změny by tedy měly v Jihlavě z hlediska sociálního bydlení nastat?

Bydlení by hlavně nemělo být zásluhové, což znamená, že by se měly odstranit překážky, jako například, že na něj nedosáhnou lidé s dluhem vůči městu nebo ti, kteří zde prokazatelně dlouhodobě žijí, ale nemají zde trvalý pobyt. Systém by se měl stát efektivnějším a měl by umět rychleji reagovat na potřeby neziskového sektoru. Sami pracovníci v sociální oblasti jsou totiž při složitých případech bezradní, neboť se dostávají do slepých uliček a mají pocit, že při své práci selhávají, že nedokáží zajistit potřebnou pomoc, což je psychicky velmi náročné. Přitom jsou tyto pracovníci pro zlepšení sociální situace ve městě důležití. Jsou flexibilnější než sociální pracovníci města, kteří jsou svázáni pravidly úřadu.

Kde by mělo v Jihlavě sociální bydlení vzniknout?

Budeme samozřejmě vycházet ze zkušeností z jiných měst, kde je forma sociálního bydlení již dobře nastavena. Již nyní však lze říct, že budou byty rozprostřeny po celém městě. Když vznikne dům nebo nějaká lokalita s větším počtem sociálně vyloučených osob, tak se na tomto místě pak kumulují negativní jevy, které sdílený prostor ještě násobí.

UVOLNĚNÝ radní Daniel Škarka (FÓRUM JIHLAVA).
Foto: archiv MMJ

Má město takové vyloučené lokality?

Jihlava žádné typické vyloučené lokality už našťásti nemá. Je však pravda, že se k tomu některé lokality blíží, například některé ubytovny ve městě.

A co Masarykovo náměstí?

Vedení města vnímá, že někteří občané považují náměstí za prostor, kde se necítí dobře a bezpečně. Na druhou stranu já vím, že podle informací Městské policie a podle různých statistik, náměstí bezpečné je. Strážníci jej monitorují a podle jejich slov jsou schopni sem při potyčce přijet do dvou minut. Cílem však je, abychom tam všichni rádi trávili volný čas a cítili se tam bezpečně a pohodlně. To je také jeden z cílů realizovaného projektu Revitalizace Masarykova náměstí.

A jaké jsou další cíle z hlediska prevence kriminality?

Krátce po startu tohoto volebního období byla založena komise pro bezpečnost a prevenci kriminality, která má za cíl vytvořit plán prevence kriminality. Ten by měl obsahovat jednotlivá potřebná opatření, například vytvoření dotačního mechanismu, na základě kterého by si mohly jednotlivci, skupiny, organizace i spolky žádat o peníze na vytvoření zajímavých programů z hlediska prevence pro děti, mládež i seniory. Město by také mělo začít podporovat jednotlivé organizace, které jsou aktivní v realizaci preventivních aktivit a tuto jejich schopnost posílit, ať mají možnost své zkušenosti předávat dál nebo posílit svůj tým a rozšířit rozsah svých činností v této oblasti.

Ve své gesci máte také školství. Jak by se mohla Jihlava dál v této oblasti vyvíjet?

Jedním z velkých problémů je například to, že existuje velmi málo informací o našem vzdělávacím systému. Město nemá žádný dokument, který by popisoval současnou situaci, na ni navazující aspekty, ani žádný následný plán či koncepci toho, na čem se má pracovat dál a kam vzdělávání rozvíjet. V tuto chvíli si každá škola jede podle svého vzdělávacího programu, který odpovídá jen rámcovému vzdělávacímu programu. Školy se sice navzájem podporují, chybí nám však sdílené vize a směřování celého města.

Jaké jsou vize města?

Mám svůj náhled na tuto problematiku, ale jsem jeden z mnoha. Je potřeba slyšet i ostatní, jak ředitelé, učitelé a rodiče, tak i děti, které nám mohou

dát dobrou zpětnou vazbu. Musíme se zaměřit na třetí místa, která při diskuzích vznikají, a navrhnout možnosti řešení. Například vytvořit pestřejší nabídku vzdělávání, protože poptávka rodičů je různá. Někdo chce konzervativní formu učení, jako je například frontální metoda výuky, což je zjednodušeně řečeno metoda, kdy jsou žáci v lavicích s výkladem učitele. Jiní požadují například projektové vyučování, kdy vzdělávání probíhá například pomocí řešení jednotlivých problémů. Další se přiklánějí například k formě montessori škol. Je však nutné říct, že konkrétní formy vzdělávání jsou v kompetenci ředitelů jednotlivých škol, kteří za realizaci i nesou zodpovědnost. Město může pro takovou pestřejší nabídku vytvářet vhodnější podmínky a dostatečnou podporu.

A jak pohlížíte na často zmiňovaný problém, že v České republice chybí řemeslníci a studenti s výučním listem?

Nejsem schopen to teď hodnotit, protože zatím nikdo neřekl, jak moc jsou dílny na základních školách potřeba, respektive jakým způsobem tento způsob výuky pomůže žákům v budoucnu uspět na trhu práce, případně v profesním životě považovat sám sebe za úspěšného. Víím však, že některé školy si dílny a pozemky zachovaly, jiné se jich zbavily, další hledají způsoby, jak je získat. Samozřejmě lze s řediteli tuto problematiku konzultovat a za město jim vytvořit cestu, jak dílny mít. Bude ale potřeba si odpovědět i na to, na úkor čeho - jaké výuky, by případně dílny byly.

Všimla jsem si, že jezdíte do práce na kole. Přijde vám Jihlava jako dobré místo pro sportovní vyžití?

Jihlava je jedno z nejkrásnějších měst, nejen co se týče prostoru pro trávení volného času. Člověk je v Jihlavě skoro z každého místa do deseti minut v přírodě, v lese, na louce nebo na poli. Členění města je velice specifické, není to žádná placka a jsou tady krásná místa. Myslím si tedy, že pro sportovce je to dobré místo, co se týče venkovního pohybu. Druhá věc je však celá sportovní infrastruktura, do které patří i tělocvičny, haly nebo venkovní hřiště. Vnímáme, že z tohoto hlediska Jihlava své mezery má.

A jak tyto mezery zaplnit?

Musím podotknout, že se to netýká jen Horáckého zimního stadionu, který však svůj účel jistě také naplní. Nabízí se otevření tělocvičen základních a středních škol, aby mohly být využívány i odpoledne, opravit venkovní hřiště a rozšířit nabídku workoutových hřišť, které mají veliký růst zájmu. To souvisí i s podporou aktivních spolků, které vytvářejí různé soutěže a závody, a začít je vtahovat do celé infrastruktury. Je potřeba začít spolupracovat nejen s mládeží, ale i s rodiči, kteří jsou nejbližším vzorem pro děti, aby se ke sportu přiblížili, vydrželi u něj a stal se přirozenou součástí jejich života.

Nedávno jsem zjistila, že také rád hrajete deskové hry. Kam je v Jihlavě chodíte hrát, je někde herna, která by tento koníček podporovala?

Je pravda, že ve funkci uvolněného radního už moc času na deskové hry nemám. Výborný podnik je však v mém rodném bydlišti – ve Žďáru nad Sázavou, kde mají mraky deskových her, dokupují nové i jejich rozšíření a je to opravdu příjemné místo pro odpočinek. Co se týče Jihlavy, tak víím, že je klub deskových her v Městské knihovně, pak byl ještě jeden u hlavního nádraží, který se myslím teď přesunul na dolní náměstí, a to i s hernou. Co však víím jistě, je, že každý fanoušek deskových her si cestu najde. Není nic lehčího než napsat přátelům, sejít se někde u stolu a zahrát si.

A jaká je vaše nejoblíbenější hra?

Bang! Tuto hru jsem vždycky miloval, ale už jsem jí nehrál ani nepamatuji.